

Margrethe Vestagers tale ved Radikale Venstres landsmøde

Taler

Margrethe Vestager
Partileder for Radikale Venstre

Dato

11. september 2010

Sted

Hotel Nyborg Strand

Tag ansvar!

Vi er midt i den største kampagne partiet har lavet uden for valgkamp!

Dansk politik er fyldt med store tal. Lad mig give jer to til: 100.000 og knap 200.000.

100.000 er det antal pjecer, som Radikal Ungdom har lovet at dele ud! Tak!

Lige knap 200.000 er det antal pjecer, som radikale medlemmer og foreninger vil dele ud! Tak!

Det er mange, mange pjecer. Og der skal tages mange, mange skridt før de er delt ud. En af vores folketingskandidater Tina Fischer, er begyndt. Hun nøjes ikke med at dele ud. Hun stemmer også dørklokker og snakker med folk. Fra dør til dør – i sol og regn. I Odense og på resten af Fyn har de også taget fat, og lavet et indstik med de lokale folketingskandidater.... Vi har allerede været på gaden i Nyborg. På Frederiksberg er trappegangen begyndt: De deler ud. Og sådan er det over hele landet!

Vi kan kun lave sådan en kampagne, fordi vi har fundet pengene til det ved at gøre noget andet, end vi plejer. Og vi kan kun få succes med sådan en kampagne, når I gør kampagnen til jeres kampagne – ved fælles indsats flytter vi.

Tak for jeres indsats, støtte og engagement. Det gør en forskel. Hver og en tager ansvar!

Budskabet i kampagnen er enkelt:

Politisk prioriterer vi en ansvarlig økonomi, en værdig udlændinge politik og en god skole.

Og vi viser vores værdier: Vi tror, vi stoler, vi lytter, vi samarbejder. For problemer løser man sammen med andre.

Og der er brug for det. Regeringen er træt, og vi er trætte af den.

Økonomi

”Den opgave vi har de kommende tre år kan ikke løses ved at pille ved efterlønnen eller ved andre smarte kunstgreb.”

Sådan sagde statsministeren forrige gang han afviste en efterlønsreform. For han gjorde det igen i går. Han vil hellere gennemføre en kortsigtet spareplan end en langsigtet reform.

Vi har haft finanskriser, ja. Danmark er en lille åben økonomi og dermed en del af verdensøkonomien, ja.

Men det fratager ikke regeringen fra dens hovedansvar for at dansk økonomi er i en historisk dårlig forfatning med elendige udsigter. Gang på gang har Venstre og konservative siddet økonomers og vismændenes råd overhørig. Regeringen har handlet bevidst uansvarligt. Med skattestoppet er over 100.000.000.000 soldet op. I en historisk højkonjunktur har regeringen fravalgt at forberede fremtiden for at dele gaver ud nu og her.

Det vil vi ikke være med til. Vi vil ikke sende regningen for vores velfærd videre til vores børn. Derfor lytter vi. Også til økonomer.

En ny regering skal lave et kasseeftersyn, når den tiltræder, og derefter udarbejde en 2020-plan. Der er ikke noget, der tyder på, at regeringens planer holder. Der er intet der tyder på, at regeringen reelt har overblik. I foråret aflyste VKO lettelsen i skatten på arbejde. Det var der ikke råd til. 3 måneder senere er der pludselig råd til at sænke selskabsskatten. VKO's såkaldte genopretningsplan rækker kun til 2013. Men det er nu, vi kan forebygge enorme gældsproblemer i 2020.

Det kommer vist ikke til at ske. Claus Hjort siger, at han er en praktisk mand, der vil tage problemerne som de kommer. Tja, men det er upraktisk at have en sådan praktisk mand i chefstolen i Finansministeriet, når der er brug for langsigtede løsninger og ikke en dagen-og-vejen politik.

Vi vil tage ansvar for Danmarks økonomi. Vi vil afvikle efterlønnen over 10 år. Vi vil fastholde dagpengereformen og lægge en håndholdt indsats for de ledige til. Vi vil gøre det lettere at rekruttere medarbejdere i udlandet. Vi vil fortsætte skattereformerne.

Og hvad er det så, det med skat?

Vi hverken kan eller vil beskatte os ud af den nuværende krise, der har skabt enorme underskud på statens finanser. Hvis regeringens højteoretiske drømmeri i deres "Genopretningsplan" bliver til virkelighed vil underskuddet nærme sig 20 mia. kr. i 2020. Men desværre er det langt mere realistisk at underskuddet bliver på 50-60 mia. kr. 50-60 mia. kr.! Efter 2020 vil underskuddet endda vokse støt og roligt.

Skattefinansiering af så store beløb er urealistisk. Vi bliver færre og færre på arbejdsmarkedet i de kommende år, og der bliver derfor færre til at bære en ekstra skattebyrde. Høje personlige skatter hæmmer arbejdsudbuddet kraftigt – og det skader den vækst, der endda har svært ved at komme i gang i Danmark.

Derfor finder vi pengene til de nødvendige investeringer i folkeskolen, uddannelse og forskning, sundhed og ældrepleje gennem reformer. Reformen som skaber arbejdsudbud, bidrager til vækst og som giver råderum til ny velfærd. Vi vælger reformer frem for skatter.

Det er ikke noget skattestop. Slet ikke. Vi vil gerne sætte skatten op på forurening og på usunde fødevarer. Og vi vil gerne beskatte de rigeste boligejere mere. De penge bruger vi på at sænke skatten på arbejde, fordi vi ved, det virker til at skabe arbejdsudbud.

Og som Ole Sohn nøgternt konstaterede i torsdags "Vi ved allerede nu, at om nogle år har 250.000 forladt arbejdsmarkedet og kun 100.000 nye er kommet til. Derfor er vi nødt til at arbejde mere. Vores reform – SSF's - er et bidrag til det,

men det er ikke nok.”

Det er ikke nok. Der skal mere og andet til. Vores forslag er en reformpolitik.

Vi har besøgt virksomheder, hørt indsigtsfulde menneskers vurderinger, læst på statistikker – diagnosen er klar: Danmark er udfordret på væksten. Så det gør noget! Men i modsætning til regeringen har vi gjort os den ulejlighed at præsentere et vækst- og innovationsudspil, der også anviser en kur. Vi har sat os et ambitiøst mål om at træffe politiske beslutninger, der kan øge væksten med 1 ekstra procent point om året. Vel at mærke en ansvarlig vækst som ikke bidrager til de udfordringer, vi har i forvejen med forurening, CO₂-udledning, overforbrug og nedslidning.

Vi kan ikke leve med, at vi for første gang i Danmarkshistorien får årgange med mindre uddannelse end deres forældre. Vi kan ikke se passivt til, mens de lande vi skal konkurrere med overhaler os på vores væsentligste råstof – nemlig uddannelser på højeste niveau.

Og vi bliver kun en førende vidensøkonomi hvis vi udvikler viden.

Målet om at bruge 1 pct. af BNP i forskningsinvesteringer skal være et gulv, ikke et loft.

Reformer og investeringer i forskning og uddannelse er nødvendige. Men det er ikke nok. Skal vi ud af lavvækstfælden, skal der en helt ny innovationspolitik med i cocktailen. En ny erkendelse er ved at sprede sig om mulighederne for at inddrage virksomhederne i at løse de store samfundsmæssige udfordringer i det 21. århundrede. Det skal en national innovationsstrategi tage afsæt i. Sådant har Danmark aldrig haft! I modsætning til ex. USA og Finland. Og det på trods af, at vi faktisk har helt unikt gode forudsætninger for at komme forrest i feltet i fremtidens innovation. Og det skal være en innovationsstrategi, der har som forudsætning, at der skal være vækst og udvikling i hele Danmark.

Den eneste vej ud af den lavvækstfælde, som truer med at underminere både vores velstand og vores velfærd, er en vækstcocktail bestående af reformer, uddannelse og innovation. Hvad venter regeringen dog på?

Der er én afgørende grund til at interessere sig så meget for økonomi: Når økonomien strammer til går det ud over de mest udsatte og sårbare borgere. En god økonomi giver muligheder: For gode sociale kår, for sundhed, for uddannelse og muligheder for alle – for en ordentlig behandling til mennesker, der er fysisk og psykisk nedslidte.

Der er en grund til at føre en ansvarlig økonomisk politik. Uanset, at det hurtigt bliver tal-krig og tilsyneladende gold snak om gæld, produktivitet og konkurrenceevne: Et bedre samfund.

--

Folkeskolen er en af nøglerne til fremtidens vækst, nye ideer og nye arbejdspladser. Men først og fremmest en af nøglerne til børns vækst. Det er oplagt at regeringens vækstforum har valgt at kigge på folkeskolen. Jeg håber, at de husker, at danske børn ikke er en metervare, halvfabrikata eller ”input”. De er ganske enkelt børn. Med ret til et fuldt børneliv og adgang til en skole, hvor de både lærer færdigheder som at læse, skrive, regne og få pulsen op - og folder sig ud som borgere i videste forstand.

Hverken Radikale Venstre eller jeg personligt er imod tests. Vi er heller ikke imod PISA-tests (som i øvrigt kom til Danmark under mit virke som undervisningsminister). Men jeg er imod, at man tillægger PISA den vægt og værdi, som regeringen gør. Skolen skal meget mere, end at lære børn at læse på den bestemte måde, som PISA definerer og måler læsekundskaber på. Det siger i øvrigt også manden der opfandt dem. Han advarer direkte mod den PISAficering, som foregår i Danmark.

Det er afgørende, at børn lærer at læse, skrive og regne og få pulsen op. Men det er langt, langt fra nok. De skal være fagligt dygtige, kreative, samarbejdende og bevidste om deres rettigheder og pligter som borgere.

Og som altid er kernen i skolen læreren. Og lærernes samspil med klassens børn, med de andre lærere, med forældre og skolens ledelse. Derfor er lærernes grunduddannelse og efteruddannelse afgørende. Derfor foreslår vi, at alle lærere uddannes og efteruddannes, så de har kompetence svarende til liniefag i de fag, som de underviser i.

Og at alle skoleledere har lederuddannelse. Fordi der er brug for ledelse.

Nogle, indimellem også fra vores egne række, tror fejlagtigt at vi er mere optagede af lærerne end af børnene. Intet kunne være mere forkert. Det var derfor befriende, da Novo Nordisk administrerende direktør forleden, i forbindelse med hans opsang til politikerne på Christiansborg, sagde om glæden ved at gå i skole: ”Glæden kommer ved at få en underviser som er dygtig, motiveret og veluddannet. At man har en lærer som møder respekt i det omkringliggende samfund for det arbejde, de laver.” Det starter med os selv. Det starter i dag. Det starter med at vi tror. Også på lærerne.

Og så er der selvfølgelig brug for at sætte skolen fri. Gennem en grundig kæmning for alle de centrale reguleringer og den detailstyring, der har væltet ind over skolen som en regeltsunami.

Det er tillid. Det er ikke blind tillid. Men fagligt baseret tillid. Vi tror. Også på lærerne.

--

Lige som folkeskolen hver dag er med til at grundfæste vores demokrati er de frie skoler det også: Friskoler, efterskoler, højskoler. Forskellige som de kun kan være, fordi de har frihed.

At kunne danne frie skoler er en rettighed, som er sikret i grundloven. Det er en hjørnesten i den danske forståelse af frihedsrettighederne, at vi kan danne fællesskaber, hvor vi kan regne med hinanden, og oprette frie skoler for vores børn og for andres børn, og derved også fremme folkeoplysningen.

På de frie skoler trives mangfoldigheden og mulighederne for større frihed i undervisningen. Unge, som er kørt træt i deres uddannelse, kan her finde nye muligheder, opdage nye sider af sig selv og få succesoplevelser, som giver lyst til mere. De frie skoler rummer en del af svaret på, hvordan alle unge får en uddannelse.

Gennem de sidste 10 år er vilkårene for de frie skoler imidlertid blevet stadig mere trange. Det er blevet svært og tungt at oprette en fri skole, krav til undervisningen skærpes og skolerne mødes med øget kontrol. Samtidig beskæres de økonomiske tilskud. Senest har regeringen foreslået, at de frie skoler skal

holde for med langt over ½ milliard. Det vil medføre skolelukninger, og det vil medføre, at adgangen til de frie skoler bliver mindre fri.

Vi vil arbejde for, at de frie skolars vilkår forbedres, således at børn, unge og voksne – fra alle dele af samfundet – også i fremtiden har adgang til de frie skoler.

--

Udlændinge

”....de sidder og ser arabisk og pakistansk tv, når de kommer hjem, og er dermed slet ikke i forbindelse med det danske samfund.” Lene Espersen

Der kan næsten ikke være længere end fra denne sure beskyldning til den vellykkede ramadanmiddag, som jeg deltog i mandag aften i Folketingets restaurant, Snapstinget. Ved ramadanmiddagen var der kristne, muslimer, jøder – og nok en del ateister. Vi fik suppe, fisk og is – der blev snakket, leet og fortalt historier om dette og hint. Og så var News selvfølgelig klar uden for – det kunne jo være at der skete noget.... Det gjorde der ikke. Aftenen blev et godt eksempel på, at det muslimske mindretal i Danmark har sin selvfølgelig plads, også med de muslimske højtider.

Men sikke en larm, det udløste. Den politiske korrekte mistro fik straks frit løb – I fedter for muslimer, det er islamisme ind af hoveddøren.

Regeringen har bygget et udlændingssystem på den mistro. Det vil vi gøre op med, for vi stoler. Også på udlændinge.

Dette er den ultrakorte version af radikal udlændingepolitik: Fælles EU-regler. Ikke særligt tiltrækkende, ikke særligt afskrækkende. Værdigt og rimeligt. Og ens i Europa.

”Mere EU og hæmningsløs indvandring er en dødstrussel mod vores velfærdsstat.”

- Pia Kjærsgaard.

Vi vil have mere Europa.

Vi køber ikke Pia Kjærsgaards angstbudskaber.

Ja, fru Pia Kjærsgaard: Det koster at give beskyttelse til mennesker, der er forfulgte og som ikke nyder vores frihedsrettigheder i deres hjemland. Men hvis alle gjorde som Danmark var der ingen steder at tage hen. Det koster at tage ansvar. Og det kan komme så uendeligt mange gange igen. For det løser ikke vores problemer, at vi lukker os inde. Vi er ikke en del af det internationale samfund, hvis vi hegner vores samfund ind og lukker vores grænser.

Udenlandske medarbejdere

Vi skal tiltrække og fastholde udenlandske medarbejdere. Danske virksomheder har brug for dem.

I dag kan en virksomhed ikke ansætte dem de har lyst til. Hvis en virksomhed vil ansætte en udlænding kræver det en tålmodighed og et gå på mod ud over det sædvanlige. Hvis virksomheden ikke har opgivet inden den er kommet igennem køen hos Udlændingenservice, skal den slås med en regeltsunami, der kunne køre selv en jobcentermedarbejder træt. En ting er, om vi vil være det bekendt. En anden ting er, at det forhindrer virksomheder i at få udenlandske medarbejdere – måske dem, der er forudsætningen for at skabe jobs i Danmark.

Så vi skal sørge for, at det er let og attraktivt at komme hertil som medarbejder i en dansk virksomhed. Også når det er de afgørende, lavpraktiske ting, som at få børnene i en engelsksproget skole. Eller få en skattemodel, så dygtige udlændinge der forlænger deres ansættelseskontrakt efter tre år, modtager en lykønskning i stedet for en regning fra Skat.

Flygtninge

Og vi stoler også på asylansøgere. Derfor vil vi give dem ret til at bo, gå i skole og arbejde i Danmark, mens deres sag bliver behandlet, hvis det trækker ud i mere end 6 måneder (hvor de åbenlyst grundløse for længst er sendt hjem). For Danmark skal fortsat modtage flygtninge og gerne flere kvoteflygtninge – også de syge og de ældre. Og ligesom i resten af EU skal vi yde beskyttelse til dem, der

flygter fra krig og vilkårlig vold. Også selvom de ikke har et brev med i lommen, der beviser at de er personligt forfulgt.

Og i stedet for at lade som om alle asylansøgere skal rejse videre, så bør asylansøgere have adgang til gratis undervisning i dansk fra ankomsten. For selvom sagsbehandlingstiderne er lange er der ingen grund til at sætte hele integrationen i stå – for alle udlændinge skal møde en naturlig, høj forventning om, at de bliver integreret i det danske samfund.

Familiesammenførte

Og udlændingene skal kunne mærke den tillid fra første dag. Derfor skal Udlændingetjenesten afspejle, at vi nærer respekt for dem, der kommer hertil. Sådan er det desværre ikke i dag, hvor det kan være svært bare at blive oplyst om sine rettigheder. Det er jo egentlig absurd, at Radikale Venstre sammen med Dokumentations og Rådgivningscenteret om racediskrimination måttet udarbejde en vejledning i reglerne om familiesammenføring for EU-borgere.

Og så er der alle de danskere, der bare gerne vil bo med deres familie her i Danmark. Jeg kan ikke begribe, hvorfor det politiske flertal i Danmark insisterer på at behandle vores egne borgere dårligere end noget andet EU-land. Vi synes det er rimeligt at forvente, at danske statsborgere med udenlandske ægtefæller er lige så godt stillede i Danmark, som i ethvert andet EU-land, når det handler om deres mulighed for at bo sammen med den de elsker.

Vi skal lige som andre EU-lande sørge for at borgerne kan bo i deres fædreland med ægtefælle og børn.

Hvis Danmark skal hænge menneskeligt og økonomisk sammen i fremtiden, skal integrationen virke.

Regeringen og Dansk Folkeparti har haft ansvaret for dansk udlændingepolitik i snart 10 år – synes I det virker?

Pia Kjærsgaard har altid travlt med at tale om alle de udlændinge, som kom til Danmark i 90'erne. ”Som vi lukkede ind” - hvis det ikke var for os, ville

Danmark være Torneroses baghave. Men det passer ikke. Pia Kjærsgaard flygter fra sit ansvar. De eksempler på forfejlet integration, vi oplever i dag, må VKO tage ansvaret for.

Siden indførelsen af starthjælpen og optjeningskravet til kontanthjælp – den såkaldte 450 timers regel - er fattigdommen i Danmark blevet større. Når hvert fjerde barn i Gellerupparken i Århus lever i fattigdom, så er integrationen slået fejl. De børn skabte ikke finanskrisen. De fik ikke en krone ud af skattestoppet. Men de betaler regningen for VKO's fejlslagne politik. Det er ikke i orden.

Derfor lancerer vi også i dag et historisk bud på en indsats for de udsatte boligområder i Danmark. Vi vil frigøre 8 mia. til de renoveringsprojekter, der allerede ligger og venter. Og vi vil have skræddersyede sociale udviklingsplaner for alle udsatte boligområder. I 2015 skal ingen bo i boligområder, hvor flertallet af voksne beboere er arbejdsløse.

For nyligt skrev en kvinde til mig. Hun er indonesisk statsborger, dansk gift. Nu familiesammenført. Veluddannet, arbejder og betaler skat i Danmark. Hendes danske arbejdsgiver valgte så at udstationere hende midlertidigt i Norge. Hun pendler mellem Oslo og København, får løn i Danmark, betaler skat i Danmark, har adresse i Danmark – hos sin mand. Det fik Udlændingetjeneste til at genoptage hendes sag. De var ikke sikre på, at hun fortsat måtte have opholdstilladelse. Efter noget tid henlagde Udlændingetjeneste heldigvis sagen. Men hun er stadig oprevet og vred over den usikkerhed og mistænkeliggørelse, hun blev udsat for.

Som hun skrev, da Udlændingetjeneste opgav at udvise hende:

”De må lære at behandle folk ordentligt uden at kigge på os udlændinge som uønskede kreaturer som vil gøre alt til at komme ind i landet. ... der findes mange andre som får umenneskelige behandlinger fra Udlændingetjeneste, derfor håber jeg at I vil fortsætte med at kæmpe for os....”

JA. Vi vil fortsat kæmpe. For den behandling ville jeg ikke finde mig i. Og den behandler håber jeg heller ikke, at vi vil finde os i.

Dette er den ultrakorte version af radikal udlændingepolitik: Fælles EU-regler. Ikke særligt tiltrækkende, ikke særligt afskrækkende. Værdigt og rimeligt. Og ens

i EU.

Derfor vil vi tage ansvar for en værdig udlændingepolitik. For at Danmark igen bliver et åbent og tolerant land, der anerkender og acceptere, at vi er en flerkulturel nation i en globaliseret verden.

Europa

Vi samarbejder. Også i Europa. Og også når det er svært. Derfor ønsker vi, Danmark skal være fuldt og helt medlem af Det Europæiske Fællesskab. Vi vil have euro og mere Europa. Også store økonomiske kriser løses bedst i fællesskab.

Vi vil gøre op med nationalt snæversyn. Både når det gælder flygtninge, finanskriser og international kriminalitet kan Danmark ikke løse problemerne alene, og danskere skal igen have samme rettigheder, som deres medborgere i EU.

Vi vil have samtlige forbehold til afstemning. Danmark skal være fuldt og helt medlem af det europæiske fællesskab.

I søndags deltog jeg i den nationale flagdag for Danmarks udsendte i international tjeneste. Gudstjenesten var værdig, respektfuld og varm – der var en nænsomhed i højtideligheden. Paraden var flot – alle de mennesker, som har været udsendt stillede op. Og så var der trekantsandwich, fadøl i bægre og kaffe på kanden i Rigsdagsgården.

Det var en dag uden partipolitik. Det var en dag alene for at vise respekt og dyb anerkendelse af de udsendtes – soldaters, politifolk, hjemmeværns folk, lægers og sygeplejersker – indsats.

Det kan vi samles om.

Og så kan vi ved siden af det have debatten om det danske engagement i Afghanistan. Forberedelsen af de afghanske myndigheders overtagelse af ansvaret for sikkerheden er godt i gang.

De danske tropper bør trækkes ud af Helmand midt i 2011.

Jeg oplever, at der stadig vil være meget, som vi kan gøre for Afghanistan i samarbejde med afghanerne. Men det skal være en opprioriteret indsats for genopbygning.

Regering

Jeg bliver tit spurgt, hvorfor vi peger på Helle Thorning Smith. Det er et spørgsmål, der kommer i mange varianter: Hvorfor peger I på Helle Thorning Smith, når I er så uenige med hende og Villy? Vil I deltage i en regering?

Vi har en statsminister – Lars Løkke - der vil spare sig ud af krisen. Spare sig til job og bedre velfærd. Det hænger ikke sammen.

Vi har en vicestatsminister, der i fulde alvor mener, at islamisme er en større trussel mod vores demokrati end den økonomiske krise og verdens klimaforandringer.

Regeringens tro væbner – Dansk Folkeparti – vil indføre en 28-års-regel og stoppe al ikke-vestlig indvandring. Og de vil i regering.

Vi vil ha' en ny retning for Danmark! Derfor arbejder vi for en ny regering under Helle Thornings ledelse!

Jeg glæder mig til, at der bliver ført en politik for vækst og en ansvarlig økonomisk politik. At klimaet bliver sat øverst på dagsordenen og den store omstilling til et samfund baseret på vedvarende energi for alvor begynder. At vi gør op med fattigdomsydelserne. Jeg glæder mig til, at vi kan komme i gang med at genopbygge udviklingsbistanden og den internationale klimaindsats.

Og tænk når vi får en regering, der bygger på inddragelse, dialog og medleven hos frivillige organisationer, lærere, socialt engagerede mennesker, virksomheder og medarbejderne i den offentlige sektor. Der bygger på respekt for det kommunale selvstyre og som sætter detailregulering og ”vi-alene-viden” ud til storskrald. En regering, der vil samarbejde bredt.

Og ja, vi har uenigheder med Helle Thorning Smith. En afvikling af efterlønnen vil styrke vores økonomi langt mere end nogen af de andre planer og fjerner behovet for at finansiere ny velfærd med nye skatter.

Og som jeg sagde sidste år:

Vi har peget på Socialdemokratiets formand, Helle Thorning-Schmidt, som leder af forhandlingerne om et nyt regeringsgrundlag og kommende statsminister. Det glæder jeg mig over.

Vi har ambitionen om at forhandle et regeringsgrundlag, som vi kan stå inde for. Vi skal have indflydelse på alle dele af regeringsgrundlaget, fordi vi har ambitionen om at tage fuldgyldig del i regeringsansvaret.

Vi stiller ikke ultimative krav, og vi accepterer ikke ultimative krav. Der er brug for at finde løsninger, som kan samle 90 mandater og allerhelst flere. Den sort/blå blokpolitik skal ikke afløses af en rød. Det er givetvis ikke rene radikale løsninger, men heller ikke andres løsninger. Det er fælles løsninger.

Vi har ikke brug for at den ene eller den anden får ret – vi har brug for at få udrettet noget!

VKO gør utrolig meget ud af spørgsmålet om, hvorvidt oppositionen nu er samlet. Det afleder også opmærksomheden fra, at VKO for det første ikke er samlet, og for det andet ikke længere har flertal. Det er det endelige dødsstød til kontraktpolitikken. Der er ikke råd til den fordi:

1) pengene fosser ikke ind i statskassen længere

2) flertallet er ikke på plads. Der må forhandles. Sådan er vilkåret i et folkestyre, hvor vi samarbejder.

Når jeg ser på de fire partier i den reelle opposition – S, SF, RV og EL – så er der meget, der samler, og noget der skiller. Det er der næppe nogen, der er i tvivl om. Vores ambition er forhandling, at få indflydelse på det hele – og tage det ansvar, der følger med.

Det betyder også, at Dansk Folkeparti får kamp til stregen, hvis de tror, at de

kan fortsætte i deres vante rolle med et nyt flertal af S-SF-DF. Dansk Folkeparti skal vide, at står det til os, kommer de ikke uden om Radikale Venstre..

Lad mig opsummere:

Vi arbejder for en ny kurs for Danmark. Vi arbejder for et nyt flertal. Vi har peget på Helle Thorning-Schmidt som forhandlingsleder og kommende statsminister. Vi har ambitionen om at forhandle et regeringsgrundlag, som vi kan stå inde for – fordi vi har indflydelse på det hele og dermed også kan tage ansvar.

Der er andre muligheder, ja. Men vores ambition er at tage ansvar. Så må andre gøre deres regnebræt op. 90 mandater skal der under alle omstændigheder være.

En del af de 90 mandater er radikale. Gerne mange!

--

Det kræver et stærkt parti. Og jeg synes, at vi har haft et godt år. Vi har haft det sjovt og fundet nye måder at være sammen på ved de regionale møder. Susanne Larsen er tovholder og slipper ikke tovet før vi har landet det – fordi det gør det sjovt og relevant at være med i det politiske arbejde.

Vi har løftet blikket og tændt det lange lys – de nye vedtægter for en lettere og mere fleksibel organisation skal behandles i morgen.

Frem for alt har vi forberedt kampagne – og nu afvikler vi kampagne! Den største kampagne jeg kan huske!

Budskabet i kampagnen er enkelt: Politisk prioriterer vi en ansvarlig økonomi, en værdig udlændingepolitik og en god skole.

Og vi viser vores værdier: Vi tror, vi stoler, vi lytter, vi samarbejder. For problemer løser man sammen med andre.

Vi er så klar til valg! Vi er klar til et nyt flertal og en ny regering. For vi ønsker os en anden retning for Danmark. En ansvarlig økonomi, en værdig udlændingepolitik, en god skole.

Kom med det valg, Løkke! Tag ansvar!

Tak for ordet!

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/margrethe-vestagers-tale-til-radikale-venstres-landsmoede-2010>